

ved Folketingsvalget, havde paa deres Program — det var deres store Program i den Situation — at gøre, hvad de formaaede, for at bedre den danske Valuta. Vælgerne fandt vel, at den forrige Regering — deri har det ærede 9de Medlem for 6te Kreds Ret — ikke havde handlet tilstrækkelig energisk og planmæssigt i saa Henseende. Der skete derfor et Skifte, og den nuværende Regering er dog naaet saa vidt i Retning af sit Valgprograms Gennemførelse, at Kronen siden den Gang, i disse halvandet Aar, er gaaet op med 50 pCt., fra omkring 60 til over 90. At der følger Vanskeligheder med, er rigtigt, men dem søger vi nu, saa vidt det staar i menneskelig Magt, at bidrage vort til at overvinde. Det ærede Medlem er jo Tilhænger af en Fiksering af Kronen — det, man populært kalder Nedskæring —, og vi hørte jo af den ærede sidste Taler, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, at ogsaa det ærede Medlem nu vil have Deflationen standset og Kronen bevaret væsentlig i sit nuværende Leje, Markkronen eller Shillingkronen. Se, for et Par Aar siden, ja, maaske for et Aar siden var der maaske en praktisk politisk Mulighed for noget saadant. Men jeg tror ikke, der findes mange politisk tænkende Væsener her i Landet, som tror paa, at der er saadanne Muligheder længere. Ogsaa i Fjor Efteraar viste det sig for øvrigt umuligt, praktisk politisk umuligt, men nu er det da ganske givet, at det er det. Saa snart vi kommer ind paa det Spørgsmaal, staar det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds, der nu har forlangt et stort Program af mig, af denne Regering, jo imidlertid saaledes, at det ærede Medlem vel kan pege paa Nedskæring af Kronen som en Løsning, men han staar meget isoleret i sit Parti. Han har enkelte Nationaløkonomer ved sin Side, men staar i øvrigt meget isoleret, og ikke et af Partiets Blade, ikke en af hans Partis Ordførere i disse Spørgsmaal her i Rigsdagen vil gøre det Standpunkt til sit. Hvorledes det ærede 9de Medlem for 6te Kreds staar i sit Parti, ved jeg ikke rigtig, men den Partifælle, der sidder ved hans Side (Brandes), har jo lige det modsatte Standpunkt og har i en Maanedes Tid agiteret overordentlig energisk for lige med det samme, hurtigst muligt, at faa Kronen helt op i Pari. Jeg tror, at hvis Regeringen under Arbejdet paa Arbejdsløshedens Bekæmpelse vilde indlade sig paa store Programforslag, udsprungne af saadanne enkelte Principper, og vilde væve os ind i alle disse Spørgsmaal, vilde vi komme ind i en Blindgyde.

Og hvis der bag det ærede Medlems Tale — vi kender jo det ærede Medlems Standpunkt — laa en Antydning af, at Regeringen nu skulde rejse et stort protektionistisk Program, saa tror jeg, at hvis vi vilde handle saaledes, vilde alle Veje for Gennemførelsen af noget være spærret. Jeg tror, at for det første vilde et stort protektionistisk Program ikke hjælpe i den nuværende Situation. Det er jo ikke i Øjeblikket som f. Eks. i 1922 en overhaandtagende Import, som er Faren. Det er lige omvendt nu: vi har Overskud paa Handelsbalancen. Jeg tror, at de, der krævede Toldbeskyttelse omkring 1922, krævede det ud fra en Situation, der laa helt anderledes end den øjeblikkelige. Men noget saadant vilde i hvert Fald være praktisk uigennemførligt. Det vilde være utænkeligt at faa et Flertal i denne Rigsdag, ogsaa et Flertal i denne Sal, det vilde være umuligt. Derfor har vi ikke villet indlade os paa saadanne Veje, dels af saglige Grunde, dels af praktisk politiske Grunde; de er i Virkeligheden spærret, det er Blindgyder, vi ikke har villet ind i. Der vil komme flere Forslag fra denne Regerings Side; dette er eet, det er det første. I Dag har min ærede Kollega Landbrugsministeren i Folketinget forelagt et Lovforslag om Udvidelse af Loven om Grundforbedringsarbejder. Det er lidt, ja, men lidt har ogsaa Ret; og jeg synes, at man mindst af alt fra konservativ og moderat venstre Side skulde bebrejde Socialdemokraterne, at vi ikke er saa voldsomt, revolutionært fremstormende. Det vilde for øvrigt heller ikke føre til noget. Ja, det var maaske derfor, man ønskede det, for saa blev der slet ikke noget ud af det. Nej, vi gaar praktisk frem, Skridt for Skridt. Dette er det første Skridt; der er nærende Brød deri, saa sandt som 11 Mill. Kr., hvis de finder Anvendelse, giver nærende Brød til Tusinder af arbejdsløse Medborgere.

Endelig sagde det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), at det, der skulde frem, var Retten til Arbejde, men han fortolkede det rigtignok paa en helt anden Maade, end man gjorde det i 1848. Derved vilde han særlig have forstaaet Retten til at arbejde ogsaa for en billigere Løn. Det var altsaa Organisationen, der fastsætter visse bestemte Lønninger, visse Tariffer i Fagene, som han vendte sig imod. Det forekommer mig, at det ærede Medlem der gjorde sig skyldig i det samme, som man fra saa mange Sider er tilbøjelig til, naar man taler om den Slags Ting, altid ensidig at vende sin Kritik mod en bestemt Samfundsklasse. For det kan ikke nægtes, at ogsaa Arbejdsgiverne er organiserede. Ogsaa